

O TEMELJNIM
PRAVIMA
ČOVJEKA

OSHO

HARŠA - BREGANA
2021.

„Ja promatram život u njegovoj cjelovitosti,
a ta cjelovita vizija je ono što nazivam duhovnošću.
Politika je jedna od tema, matematika je jedna od tema,
kao i ljudska prava.“



SADRŽAJ

UVOD	7
------------	---

OPĆA DEKLARACIJA O PRAVIMA ČOVJEKA:

Koje je njeno značenje?	11
Slavljenje deklaracije UN-a: Licemjerstvo na djelu	15
Univerzalna ljudska prava za novo čovječanstvo	43
UN i „teror rata“	65

NOVI POČETAK:

Smjernice za revoluciju u svijesti	75
Bravo Amerika?	79
Sada ili nikada	83
Svaka žena mora pokušati spriječiti rat	89
Humanija tehnologija	93
Od osвете do suosjećanja	99
Javni sluge, misionari i njihova vrsta	109
Bez obzira na posljedice, budite autentični	123
Genije stvara, meditant otkriva	131
Zvono zvoni tebi	139
Nijedna gomila nije autentična	145
Terorizam je posljedica vaše nesvijesti	151
Sloboda i ljubav, središte i površina	161
Putovanje od nade do beznađa	177
Epilog: Dragocjeno vrijeme	183

DODATAK	187
Opća deklaracija o pravima čovjeka	189
Povelja Ujedinjenih naroda: Uvod	199
O AUTORU	201
OSHO MEĐUNARODNI CENTAR ZA MEDITACIJU	203



Osho,

***Ne bi li bilo bolje kada bi govorio samo o duhovnosti?
Zašto neprestano spominješ politiku i druge teme?***

Ja promatram život u njegovoj cjelovitosti, a ta cjelovita vizija je ono što nazivam duhovnošću. Politika je jedna od tema, matematika je jedna od tema, kao i ljudska prava.

Duhovnost nije jedna kategorija; duhovnost znači život u cjelovitosti. Duhovnost znači živjeti život punim plućima. Politika može živjeti u vlastitoj kategoriji kao i matematika, ali duhovnost ne posjeduje vlastitu kategoriju. Ona predstavlja umijeće življenja ovog života u potpunosti. Ona prodire u svaki djelić života. Politika ne želi da ju duhovnost dodiruje; kao ni znanost, ni trgovina – jer duhovnost mijenja što god dotakne. Kada se odraz duhovnosti pojavi u politici, ona ne može ostati ista; znanost, trgovina ne mogu ostati iste. Kada ih duhovnost ne dodiruje, one mogu napredovati u vlastitim težnjama, ali to nije dobro za duhovnost.

Kada se duhovnost podijeli na fragmente, ona postaje beživotna i blijeda. Ona može ostati zdrava jedino ako je cjelovita.

To ne znači da duhovnost mora postati politička, ili bilo što drugo. Ona ne mora postati nešto drugo; dovoljan je njen odraz. Ona mora samo pogledati politiku, trgovinu, znanost. Njena vizija i budnost donose revoluciju.



Slavljenje deklaracije UN-a: Licemjerstvo na djelu

Osho,

Čini se čudnim kada nam svjetovne institucije, koje se trude oduprijeti svakoj promjeni koja bi im oduzela njihovu moć, kažu da slavimo „Dan ljudskih prava.“ Što se događa?

JEDNA OD OSNOVNIH STVARI koju ne smijemo zaboraviti jest da živimo u licemjernom društvu.

Jednom su pitali velikog filozofa, „Što misliš o civilizaciji?“ Filozof je odgovorio, „To je dobra ideja, ali tu ideju treba pretočiti u stvarnost. Civilizacija se još nije dogodila. Ona je san o budućnosti.“ Ali ljudi koji vladaju – politički, religiozno, društveno – mogu vladati jer još nije došlo do civilizacije. Civiliziranom svijetu nisu potrebne nacije – sve te granice su lažne – religije nisu potrebne, sve te teologije su fikcija.

Ljudi koji su vladali tisućama godina – svećenici, političari, bogataši – imaju moć spriječiti ljudsku evoluciju. Najlakši način jest da uvjere ljude, „Vi ste već civilizirani,“ uvjeriti ih, „Vi ste ljudska bića. Vama nije potrebna transfor-

Što Međunarodni sud može učiniti? On ne posjeduje vojske, on ne posjeduje moć. On posjeduje moć od političara, ali ako se ti političari protive zakonu koje su stvorili, što sud može učiniti? A Ujedinjeni Narodi šute! Njihov sud je ismijan; ako je tim ljudima preostalo imalo dostojanstva, oni će raspustiti UN i Međunarodni sud – jer koja je njihova svrha? Danas to čini Amerika, sutra će to činiti druge države. Sovjetski Savez je postupio ispravno, jer nije sudjelovao u ovoj deklaraciji. Nijedna komunistička vlada nije sudjelovala u toj deklaraciji. Oni su od samoga početka pokazali koliko je sve to lažno.

Sva prava nisu zapravo racionalna. Na primjer, u ovoj dugoj deklaraciji nigdje se ne spominje pravo napuštanja tijela kada je osoba već vrlo stara i bolesna, kada ona predstavlja teret drugima. Osoba nepotrebno pati čekajući smrt. Zašto čekati? Zašto mučiti tu osobu? Društvo je odgovorno za tisuće koji se nepotrebno muče, u bolnicama ili u domovima za starije. Oni ne mogu ozdraviti, ali mogu nastaviti vegetirati. Medicina je dovoljno razvijena da ih možete godinama držati u bolnici. Umjetno disanje... možda je čovjek već mrtav, ali zbog umjetnog disanja vi mislite da on živi.

Na tom dugom popisu, jedno od najvažnijih ljudskih prava nije uključeno, a to je pravo napustiti ovaj svijet. Vratiti ulaznicu i reći, „Želim se vratiti kući: tko će me spriječiti?“ Ali to pravo... koje je danas vrlo značajno, jer je u naprednim zemljama prosječni životni vijek postao vrlo dug. Sve više ljudi bit će u situaciji u kojoj će njihova djeca već imati osamdeset godina; iza njih bit će već pet generacija. Ta peta ili šesta generacija ne može imati nikakvu povezanost s osobom starom 120 godina, koja vegetira u bolnici. Ti starci leže u bolnici čekajući, nadajući se da će netko doći

9. *Članak: Nitko ne smije biti podvrgnut samovoljnom uhićenju, zatvoru ili izgonu.*

Ja sam svjedok da nijedna vlada ne poštuje ovu deklaraciju, a posebice vlada Amerike, koja je bila začetnik ove deklaracije.

U Engleskoj sam bio u pritvoru – ni iz kakvog pravnog razloga. Htio sam ostati šest sati u zračnoj luci u salonu prve klase jer su moji piloti trebali odmor. Njihovi zakoni ne dopuštaju da se leti više od 12 sati, stoga smo se morali zaustaviti. Moji piloti su rekli, „Oni će nam stvoriti probleme; reći će da je salon prve klase samo za one koji putuju prvom klasom, a ti nisi putnik; ti imaš vlastiti zrakoplov.“

Rekao sam svojim ljudima da kupe dvije karte za prvu klasu za neki jutarnji let: „Otići ćemo našim avionom, ali kupite dvije karte za svaki slučaj“ – kao da smo znali. Službenici su nas pokušali ukloniti, ali kada su vidjeli naše karte, ostali su šokirani.

Jedan službenik je rekao, „Ne mogu učiniti ništa. Morat ću pitati više autoritete.“ A tko su ti viši autoriteti?

Očito je bio premijer. Kada je čovjek otišao, ostavio je iza sebe svoje spise. Pregledao sam ih; vlada mu je dala naredbe. Oni su u Parlamentu odlučili odbiti mi ulazak u zemlju. Kada se čovjek vratio, rekao sam mu, „Ja ne želim ući u Englesku. Čak i da cijela Engleska želi da uđem, ja to neću učiniti. Ja nemam ovdje nikakvog posla, samo želim prespavati u salonu. Iz salona se ne može ući u zemlju. Mi ćemo ostati samo u zračnoj luci. A zračna luka je međunarodni prostor, to nije Engleska.“

Odgovorio mi je, „Ali što da ja učinim? Naredbe su došle s vrha: ‘Ako inzistira, smjesti ga u pritvor. To je jedini način. On može ostati u pritvoru šest sati.’“



Univerzalna ljudska prava za novo čovječanstvo

Osho,

Govorio si nam o UN-ovoj Općoj deklaraciji o pravima čovjeka. Hoćeš li ti napisati vlastitu Deklaraciju o pravima novog čovjeka?

OPĆA DEKLARACIJA O PRAVIMA ČOVJEKA znači da čovječanstvo i dalje živi u nekoj vrsti ropstva. Inače ne bi bilo potrebe za deklaracijom. Sama potreba nam pokazuje da se čovjeka obmanjuje već tisućama godina. Obmanjuje ga se na vrlo lukav način, i ako se ne uzdignete iznad čovječanstva, nećete vidjeti nevidljive okove, nevidljivi zatvor u kojem čovječanstvo živi.

Moja deklaracija o pravima čovjeka sastoji se od 10 temeljnih stavki.

Prva je život.

Čovjek ima pravo na dostojanstvo, na zdravlje; ima pravo rasti, tako da može procvjetati do kraja. Ovaj procvat je

njegovo pravo. On se rađa sa sjemenjem, ali društvo mu ne pruža tlo, njegu, okolinu ispunjenu ljubavlju.

Upravo suprotno, društvo mu pruža otrovnu atmosferu, prepunu ljutnje, mržnje, uništenja, nasilja, rata. Pravo na život znači da ne smije biti više ratova. Nitko ne smije biti prisiljen na vojnu službu, prisiljen na rat; svačije je pravo odbiti taj poziv. Ali to nije slučaj.

Tisuće ljudi su u zatvoru – posebice mladi ljudi, osjetljivi i inteligentni – jer oni odbijaju ići u rat. Njihovo odbijanje postalo je zločin – oni jednostavno ne žele ubijati ljudska bića. Ljudska bića nisu stvari koje možete nepromišljeno uništiti. Ona su vrhunac univerzalne evolucije. Uništiti ih zbog bilo kojeg razloga – zbog religije, politike, socijalizma, fašizma, svrha je nebitna: čovjek je iznad svih razloga, njega se ne može žrtvovati na oltaru.

Čudno je da UN objavljuje temeljna prava ljudskih bića, ali ne govori ništa o tisućama mladih ljudi koji trunu u zatvorima jer odbijaju ubijati. Razlozi su mnogo dublji i potrebno ih je razumjeti.

Pravo na život je moguće u drugačijoj atmosferi koja trenutno nije prisutna na Zemlji. Životinje se ubijaju, ptice se ubijaju, ribe se ubijaju bez ikakvog razloga. Mi ne poštujemo život – a život je isti u svim bićima i oblicima. Ako čovjek ne postane svjestan svog nasilja prema životinjama, pticama, on ne može osvijestiti vlastito pravo na život. Ako ne brinete o tuđim životima, otkuda vam pravo zahtijevati ono što drugi nemaju?

Ljudi nastavljaju loviti, nepotrebno ubijati životinje. Ja sam gostovao u palači Maharaje Jamnagara. On mi je pokazao stotine lavova, jelena – njihove glave. Cijela palača bila je ispunjena njihovim glavama: „To su sve životinje koje sam sâm ubio.“



UN i „teror rata“

Osho,

Na četrdesetu obljetnicu UN-a, na marki od jednog američkog centa piše poruka, „Mi, narodi UN-a odlučujemo spasiti buduće generacije od terora rata.“ Može li UN spasiti čovječanstvo od rata?

UN JE DOKAZAO u posljednjih 40 godina samo jedno: oni su nesposobni poput svojih prethodnika, Lige naroda.

Članovi UN-a su ljudi koji će potaknuti treći svjetski rat. UN nema nikakvu moć to spriječiti; to je debatni klub, i to ne najbolje vrste. On nije čak demokratski – velike sile poput Amerike i Rusije imaju sposobnost staviti *veto* na bilo koju odluku. Samo jedna nacija, Amerika ili Rusija, može zaustaviti svaku odluku koju donese čitav svijet. Je li to demokratski?

Svaka nacija, mala ili velika, bogata ili siromašna, mora imati jednaka prava! U 40 godina UN nije uspio ni to omogućiti. On nastavlja tješiti ljude: „Nemojte se bojati, mi ćemo vas spasiti.“ Od koga će nas spasiti? Oni su ljudi od kojih nas treba spasiti!

UN nije uspio zaustaviti povećanu količinu nuklearnog oružja. To bi trebao biti prvi korak ako želimo zaustaviti

treći svjetski rat. Zašto čekati posljednji trenutak? Zašto ne početi odmah? Prvi korak bi bio otpuštanje vojske. Kada su svi spremni na sukob... oni su prisiljeni na sukob, jer svaka država ulaže toliko energije i novaca, oni gomilaju toliko nuklearnog oružja: što će nacije učiniti s tim oružjem? One su uložile goleme svote novaca u oružanje. Kada će ih UN zaustaviti? Rusija može uložiti veto, Amerika može uložiti veto.

Ali tako političari obmanjuju čovječanstvo, kroz njegovu čitavu povijest. Oni govore jedno, a čine drugo. Vrlo je lako objaviti poštansku marku na kojoj piše, „Mi, narodi UN-a odlučni smo spasiti čovječanstvo od terora rata.“ Tko smo to „mi“? Jeste li ispitivali ljude diljem svijeta?

Nitko ne želi rat u svijetu osim ovih idiotskih političara, jer će onda ostati bez posla. Rat čini političare moćnima. Ljudi ovise o političarima jer se rat približava.

Adolf Hitler je napisao u svojoj autobiografiji, *Mein Kampf*... on je napisao nekoliko ključnih izjava. Prvo što je napisao jest da se veliki vođe rađaju samo u razdoblju rata. To je istina. Da nije bilo Drugog svjetskog rata, nikada ne biste čuli za Adolfa Hitlera, Benita Mussolinija, Winstona Churchilla, Roosevelta – svi su oni postali zvijezde. Milijuni su umrli kako bi oni postali veliki vođe.

Političar želi biti na vrhu, što više. Ako nema rata, nema sukoba, on je prosječna osoba – čak i manje inteligentnija od prosječne osobe. Njegova inteligencija je niža od prosječne osobe.

Prije Drugog svjetskog rata, isto obećanje dala je Liga naroda: „Mi ćemo spasiti svijet od rata.“ Ali to su isti ljudi koji su se borili u Drugom svjetskom ratu. Ti isti ljudi će potaknuti treći svjetski rat.



Svaka žena mora pokušati spriječiti rat

Osho,

Mogu li žene doprinijeti miru u svijetu više od muškaraca?

ŽENE ZASIGURNO MOGU UČINITI VIŠE za mir u svijetu od muškaraca, jer sve ratove vode muškarci, ali žene su te koje pate. Umire nečiji sin, nečiji muž, nečiji otac, nečiji brat... Muškarci vode ratove, ali žene su te koje trpe posljedice.

Iznenadit ćete se da u prošlosti, kada bi vojska osvojila tuđu zemlju, oni bi ubili muškarce i silovali žene. Ovo je vrlo čudno. Oni ubijaju muškarce... Ali su puni seksualni, potisnute seksualnosti; svi vojnici potiskuju seksualnost. Od svih zanimanja, vojnici i redovnici najviše potiskuju seksualnost u cijelom svijetu.

Žena je žrtva: ona biva silovana. To se odvijalo tisućama godina.

Žena može učiniti mnogo ako joj se dozvoli da ravnomojerno odlučuje o životu, ratu, bilo čemu. Žena neće biti za rat, trebao bi postojati pokret žena protiv rata – rat je muška igra, stoga zašto bi žene trpjele posljedice rata?

Polovicu čovječanstva čine žene. Ako je polovica čovječanstva protiv rata, nemoguće je voditi rat u današnjem svijetu.

Svaka žena mora pokušati spriječiti rat.

U prošlosti, muškarac bi objašnjavao ženi da kada odlazi u rat, ona ne smije plakati; ona bi trebala radosno otpratiti svog muža, uz molitvu u srcu jer on postaje pobjednik. S druge strane, neka druga žena na isti način otpračuje svog muža.

Ako žene odluče, „Nećemo dozvoliti našim sinovima da idu u rat, nećemo dozvoliti našim muževima da idu u rat, nećemo dozvoliti našoj braći da idu u rat, borit ćemo se protiv odlaska u rat“ – ako sve žene to odluče, tada nitko neće moći ratovati. To je jednostavna ideja, koja se može brzo proširiti svijetom.

Trenutno vam se govori da činite upravo suprotno. U Drugom svjetskom ratu, žene su pripremale odjeću, veste, krznene kapute za vojnike. Ne samo to, žene su čak nudile svoja tijela stranim vojnicima jer su se oni borili za njih – to se smatralo moralnim potezom.

Muškarac je vrlo lukav. On može bilo što nazvati moralnim ako to služi njegovoj svrsi, inače to postaje prostitucija! Za ubojstvo jednog čovjeka kazna je smrt. Za ubijanje stotinu ljudi... Za ubijanje Hirošime, Nagasakija, predsjednika Trumana su trebali odmah objesiti, tako da se nijedan političar više nikada ne usudi učiniti nešto slično. Dvjesto tisuća ljudi umrlo je u pet minuta – samo zato što je predsjednik Truman htio eksperimentirati s atomskim bombama.

Žena se mora boriti za to unutar svoje obitelji. Ako se svaka žena izbori za to unutar svoje obitelji, ako ne dozvoli muškarcima da odu u rat, sve vojske na svijetu će nestati. One će prisiliti muškarce da se vrate kući, da se umirove.